

ideoq; locum ei non esse dandum inter argumenta incomplexa. Testimonium, inquiunt, est nihil aliud quam sententia testans. Respondent quidam sic. Axioma, quatenus confertur cum alio, induit rationem argumenti comparati, & sic consideratur ut terminus simplex: neque tamen de illo præcipitur in serie argumentorum. Sic etiam testimonium se habet. Sic solent quidam respondere. Sed minus rectè. Hâc enim ratione de axiomate, item syllogismo & methodo docendum esset inter argumentorum tractationem. Nam si testimonium est axioma, & tamen de illo docetur tanquam de arguento, etiam de axiomate in genere docendum fuerit in doctrinâ Topicâ. Nos igitur sic respondemus. Testimonium est argumentum simplex, non materialiter, quatenus spectatur tota sententia, sed notionaliter, quatenus est argumentum simplex, faciens ad explicandum, demonstrandum, & amplificandum. verbi gratiâ, Christus est verus Deus. *Quia dicitur Joh. i. Et sermo ille erat Deus.* Hoc testimonium probat, non quatenus est integra dispositio axiomatica; sed quatenus consideratur tanquam medius terminus, hoc est, quatenus illi sententiæ accidit, ut possit esse argumentum probans.

Testimonium est argumentum assumptum, quod arguit testatum ut suum thema.

Testimonium primò est vel rei, vel personæ.

Testimonium rei est, quod res aliqua perhi-

Estq; vel naturale, vel supernaturale. (bet.

Testimonium rei naturale, est vel sensus vel ex-
perientiæ naturalis.

Testimonium sensus est, quod sensus dictat.

Estq; vel internum, vel externum.

Internum est, quod dictat lex naturæ, item con-
scientia.

Atque hoc testimonium est necessarium & certum, primo, ut loquuntur, certitudinis gradu. Sic testimonio legis naturæ & conscientiæ probantur prima principia theoretica & practica, qualia sunt: *Totum est majus suum*

Q 2

nium sit
complexū
quid?